

Disputatio juridica undecima de appellationibus

<https://hdl.handle.net/1874/340968>

DISPUTATIO JURIDICA
 UNDECIMA,
 DE
 APPELLATIONIBUS.

QUAM

Favente Deo Opt. Max.

PRAESIDE

Clarissimo ac Consultissimo viro,

D. ANTONIO MATTHÆO J.U.D.
 Celeberrimo, & in almâ Ultrajectinâ Aca-
 demiâ Professore ordinario, Præ-
 ceptore suo honorando.

Publicè proponit

CASPARUS à PANHUYS.

Ad diem 13. Febr. styl. vet. horis locoque solitis.

ULTRAIECTI,

Ex Officinâ Ægidii Roman, Academ. Typo-
 graph. Anno M. DC. XXXIX.

*Astiqno splendore generis, & virtute propria
nobilissimis viris,*

D. CASPARO à VOSBERGHEN,
Equiti Aurato, in Confessu Potentissimo-
rum Ordinum Generalium Fœderatarum
Belgii Provinciarum Deputato ordinario,
Patruo omni observantia semper colendo.

D. DAVIDI GODIN, Satrapæ in Ha-
gesteyn.

D. IACOBO GODIN, avunculis suis
omni honore prosequendis.

D. BARTHOLOMÆO à PAN-
HUYs, Domino de VOORN, Fratri aman-
tissimo,

Hanc Iuridicam disputationem,

D. D. D.

CASPARUS à PANHUYS

Resp.

DISPUTATIO UNDECIMA
DE APPELLATIONIBUS.

Resp. CASPARO à PANHUYS

THESIS I.

Ententia aut nulla dicitur, aut re-
scinditur. Nulla dicitur, cum vel
ab incompetente iudice lata est,
vel contra solitum iudiciorum
ordinem, vel per sordes & turpi-
tudinem, vel ex falsis allegatio-

nibus & testimoniis, vel contra leges, vel abs-
que condemnatione certâ &c. l. 1. 2. 3. 4. C.
Si a non comp. jud. l. 4. C. de Sent. & interloc. l.
7. C. Quand. prov. non est nec. l. 2. C. Si ex fals.
instrum. l. 33. D. de re judic. l. 75. D. de jud. l.
19. D. de appel. l. pen. & ult. C. de sent. que sin.
cert. quant. prof.

II.

Querelam nullitatis definiunt, imploratio-
nem officii iudicis, pro declaranda sententia
nulla; eamque terminant spatium annorum xxx.
Vant. de nullit. sent. tit. 1. n. 2. Mar. de ord. jud.
part. 6. de sent. n. 154. Ferrar. tit. 21. glos. 4. n.
4. & 5. Non rectè: quin si ad leges aspiciamus,
ita se res habet, Si adversus actorem lata sen-
tentia sit nullius momenti, perseverat is agere
vereri actione; cui si opponatur exceptio rei ju-

dicatæ, replicandum de dolo: Sin adversus reum, actionem rei judicatę elidet oppositã doli mali exceptione, *l. in sententiis 59. §. ult. D. de re judic. l. 1. C. de sent. & interloc. l. 4. & 6. C. Quom. & quand. jud. sent. l. 6. C. Quand. prov. non est necess. l. 2. §. & generaliter l. si procurator 9. D. de dol. mal. & met. except. l. cum à te 25. D. de dol. Giphon. ad tit. C. de appell. pag. 302. Est igitur interpretum commentum querela ista.*

III.

Quo obtento supervacua futura est quæstio, qua quæritur, quis sit competens iudex querelę nullitatis: nec satis accuratè responsum; si ordinarius judicaverit, in potestate esse ejus, contra quem judicavit, utrum apud eundem, an iudicem appellationis experiri velit. *Vide Gail 1. obs. 127. n. 5. Myns. 5. obs. 92. Ferrar. d. tit. 21. glos. 4. n. 6.*

IV.

Sequitur etiam errasse eos, qui vel scripserunt, pendente nullitatis quæstione, sententiam nihilominus posse mādari executioni: vel distinxerūt, utrum de nullitate agatur per querelam, an exceptionis modo: Exceptio utrum altiorem indaginem requirat, an probari intra breve tempus possit. *Vide Covar. pract. quæst. 24. n. 6. & quæst. 25. Rebus. de sent. exec. art. 7. glos. 10.*

Vant. de nullit. tit. Quot & quib. mod. null. prop. pos. n. 29. & seqq. Myns. 4. obs. 64. Gail. d. obs. 127. n. 10. & obs. 144. n. 6. Wurms, tit. 24. obs. 34.

V.

Si & secunda, & tertia sententia nullæ sint, an adhuc de nullitate queri liceat, controvertitur. Nos ita existimamus, tamen si à tertia sententia appellari non possit, *l. un. C. Ne lic. in un. ead. caus. tert. prov.* nihil tamen obstare, quominus & adversus tertiam excipi de dolo possit. Confer *Glos. in clem. ut calumniis, de sent. & re jud. Bald. in d. l. un. n. 2. Covar. d. quest. 25. Zas. in l. 4. §. condemnatum D. de re jud. n. 3.*

VI.

Rescinditur sententia per in integrum restitutionem, per supplicationem, per appellationem. Per in integrum restitutionem rescinditur, non solum lata adversus minorem, sed & adversus majorem. Adversus hunc si indefensus condemnatus sit; adversus illum si defensus. Nam adversus minorem indefensum lata est ipso jure nulla *l. 1. 4. & tot. tit. C. Si adv. rem jud. l. 1. C. Quib. ex caus. maj. rest. l. ult. D. de in int. restit. l. 4. C. de procur.*

VII.

Restituunt autem in integrum, adversus pedaneorum

neorum sententias magistratus: adversus magistratum sententias illi, qui par aut majus imperium habent. Quid si princeps sententiam dixerit? Perrarò restituit eum, qui per infirmitatem ætatis captum se dicat, dum ea, quæ pro causa sunt dicta non allegat, vel ab advocatis proditum se queritur, *l. in causa 16. §. ult. l. 17. & 18. l. præses 42. D. de minor. l. 1. §. ult. D. de off. præf. prat. Cuj. in d. l. 16.*

VIII.

Per supplicationem rescinditur sententia Præfecti prætorio. Cum enim vice sacra iudicet, absurdum visum est, appellatione interposita, de iniquitate sententiæ ab eo prolatae queri. Offerendus igitur libellus supplex, quo quis, non ob iniquitatem, sed errorem retractari sententiam petat, *l. præfecti 17. D. de minor. l. un. C. de sent. præf. prat. l. un. §. 1. D. de off. præf. prat. l. 35. C. de appellat.*

IX.

Supplicatur autem, non solum principi, sed & ipsi præfecto, vel consiliariis ejus. Et vel intra dies decem à tempore latae sententiæ computandos: vel post dies decem. Priore casu non mandatur sententia executioni, nisi dato fidejussore, si sententia retractata fuerit, restitutum iri rem, cum augmentis legitimis. Posteriore mandatur executioni absque fidejussore, *nov.*

119. cap. 5. ubi C. j. c. n. com.

X.

Et licet in una eademque causa semel iterum-
que appellare fas sit *d. l. un. D. Ne lic. in un. ead. caus. tert. prov.* supplicare tamen non nisi semel licet *l. 5. C. de prec. Imp. offer.* nisi fortè dixeris posse iterum, à principe malè informato, ad melius informandum, *arg. l. minor 18. D. de minor.* Verum id nusquam scriptum est, meritoque absurdum censuit Gail *1. obs. ult.*

XI.

Per appellationem rescinduntur sententiæ eorum judicum, qui sunt infra præfectum prætorio. Est enim appellatio nihil aliud, quam querela non acquiescentis iniquæ sententiæ minoris judicis. Appellatur quidem etiam à nominatione ad honorem, munusve publicum *l. 1. C. de temp. appell. l. 1. D. de vac. & excus. mun.* ab indictione gravioris tributi, *nov. 128. cap. 7.* Sed imprimis à sententiâ.

XII.

Sententiæ appellatione definitivam completimur: interlocutoria enim non propriè sententia est, nec ab ea appellatur; nisi cum damnū ejusmodi continet, quod definitiva corrigi nequit *l. 1. §. 1. D. de appell. l. 2. l. & in multis 25. l. oportet 36. C. eod. l. 2. D. de appell. recip. l. 1. D. Quand. appell. sit. Vide Cuj. in par. D. de ap-*

XIII.

Fingamus provocatum esse ab interlocutione, iudex appellationis, ubi pronunciaverit, an quæstionem principalem ad eum, à quo provocatum est, remittere debet? Distinguunt Dd. Confirmans remittere debet: infirmans interlocutionem prioris iudicis, non item. *Covar. pract. quæst. 9. n. 5. Gail 1. obs. 131. Hart. ab Epp. tit. 19. obs. 12.* Probabilius est utroque casu quæstionem principalem remittendam esse, *arg. d. l. oportet 36. C. de appell. d. l. 1. D. Quand. appell.*

XIV

Dividunt appellationem in judicialem & extrajudicialem. Illa fit ab actu judiciali: hæc ab extrajudiciali. Illa causam appellandi veram requirit: ista probabili contenta est; ut si timeam turbari in possessione alicujus rei, etsi turbatus necdum sim, appellare possum &c. *Rebus. de appellat. in præf. n. 52. & seqq. Wurms. tit. 24. obs. 9.* Verum hæc divisio canonico magis, quam civili juri consentanea est.

XV.

Appellat non solum dominus, sed & is cujus interest, & procurator, tutor, curator. Quin hi officii causa non solum possunt, sed & debent appellare, appellationemque interpositam prosequi *l. 4. §. 2. & seq. l. 5. §. pen. & ult. D. de appell.*

l. 2. D. An peral. caus. appel. red. pos. l. si bonam 11. C. de admin. tut. l. invitus 17. C. de procur. l. 46. §. item queritur D. eod. junct. l. 42. D. de minor. l. 31. §. litem D. de neg. gest. l. 8. §. quod & ad actionem D. mand.

XVI.

Appellat rectè & is cui mandatum est, tametsi priore judicio expertus non sit: item cui mandatum non est, si ratam habeat appellationem ab eo interpositam dominus. Hoc amplius citra mandatum auditur mater in causa filii, maritus in causa uxoris *l. 1. D. de appel. recip. l. maritus 21. C. de proc. & generaliter quicumque citra mandatum agere possunt, rectè dixeris & sinè mandato appellare posse Gail. 1. obs. 133. Nomine autem ejus qui ad supplicium ducitur, humanitatis gratia cuivis appellare conceditur, quamlibet reclamet condemnatus volens perire, l. non tantum 6. D. de appel. l. addictos 29. C. eod.*

XVII.

An senior in causa vasalli, dominus in causa subditorum citra mandatum appellare possint quæritur? Et est rectè, à plerisque responsum, non aliter posse, nisi ipsorum intersit, *arg. d. l. 4. §. alio & seqq. l. 5. D. de appel. d. l. 1. D. de appel. recip. Vide Specul. tit. de appel. §. 1. n. 15. Guid. Pap. decis. 464. Gail. 1. obs. 125.*

XVIII.

Non habent jus appellandi condemnati ob cōtumacem absentiam *l. ex consensu 23. §. ult. D. de appellat. l. & post edictum 73. §. ult. D. de judic. officiales à suo giudice condemnati, ob delictum in officio commissum l. 3. C. Quor. appel. non recip. malefici, & ii qui manifestam violentiam commiserunt. hos enim statim puniri publicè interest, l. 2. C. eod. l. 16. D. de appell.*

XIX.

Perdit etiam jus appellandi, qui ei renuncia-
verit; seu pactus cum adversario, seu ultrò pro-
fessus fuerit, in iudicio tamen, se non appellatu-
rum *l. ult. §. ult. C. de temp. appell. l. 1. §. si quis D. A quib. appel. non lic.* Sed hoc ita verum, si civi-
lis sit causa, non si criminalis, imprimis capitis,
ut rectè limitat Felin. *in c. si diligenti de for. com-
pet. & ex eo Rebuf. in procem. ad const. reg. glos. 5.
n. 110. & de appel. art. 15. glos. 1. n. 25.*

XX.

Argumento à pactione desumpto quidam exi-
stimant, etiam statuto jus appellandi tolli pos-
se, *Dec. cons. 533. n. 2.* Verum nec ratio juris id
patitur, & communior opinio rectè reclamat,
*Bart. in l. omnes populi n. 24. D. de just. & jur. Zas.
ibid. n. 25. Rebuf. d. tit. de appel. art. 1. glos. 1. n. 8.
Wurms. tit. 24. obs. 29. Myns. 1. obs. 14. Gail. 1.
obs. 135. n. 12. Peck. in c. quod ob gratiã 61. de R. I.*
Appel-

XXI.

Appellari non potest à principe, *l. 1. D. A quib. appel. non lic.* à consiliariis ejus *l. 34. & l. seq. C. de appel.* à Senatu, *d. l. 1. §. 1.* à præfecto prætorio, ut dictum supra: ab episcopo, si qui eum ultrò judicem optaverint, *l. 8. C. de episc. aud.* Potest tamen adversus rescriptum principis appellari ita, si quis dicat, ea quæ principi exposita sunt, aliter se habere *l. 1. §. 1. D. de appel. junct. l. 2. C. eod.*

XXII.

Non potest à judice delegato, quem princeps nominatim ista lege dedit, ne ab eo appelletur *l. 1. §. ult. D. A quib. appel. non lic.* Cujusmodi tamen legem in causis civilibus duntaxat, non etiam criminalibus valere multi putant: nos in utrisque, cum Pinel. *ad l. 2. C. de resc. vend. in rubr. part. 1. n. 22. Conf. Covar. præf. quæst. 23. n. 6.*

XXIII.

Ponamus datum esse cum clausula, *appellatione remota*, anne queri quidem licet de sententia ejus, quod nullius momenti sit? Nihil adferri video, quamobrem id licere non debeat. *Guid. Pap. decis. 38. Vant. tit. Quis pos. dic. de null. n. 33. Gail. 1. obs. 135.*

XXIV.

Ad causas quod attinet, appellari non potest in illis, quæ moram non patiuntur: veluti, ne testamentum aperiatur, ne heres scriptus in pos-

sessionem mittatur, ne frumentum militum in
annonæ subsidia contrahatur *l. ult. D. de appel. re-
cip. l. quisquis 6. C. Quor. appel. non recip.* in re,
quam fisco, aut principi deberi evidenter con-
stititerit *l. 4. & ult. C. eod. ab executione l. 5. C. eod.
l. 4. pr. D. de appellat.*

XXV.

Ea ratione nec in causa momenti, seu momen-
tanæ possessionis appellatio recipitur, *l. un. C.
Si de mom. poss. appel. fuer.* Variant quidem inter-
pretes, dum pars inter summarium & plenarium
possessionis iudicium distinguunt: alii inter ef-
fectum appellationis suspensivum & devoluti-
vum, vide *Covar. præct. quæst. 23. n. 8. Myns. 6. obs.
13. Gail. 1. obs. 7. Coler. de proces. exec. part. 2. cap. 3.
n. 236. Marant. de appel. n. 294. Menoch. ad-
pisc. rem. 4. n. 828. & recup. remed. 9. n. 322.* Ve-
rùm repugnat utraque distinctio legibus, est que
verius *d. l. un.* intelligendam de quovis interdi-
cto, seu apiscendæ, seu retinendæ, seu recupe-
randæ possessionis, *l. 8. C. und. vi. l. 3. C. de interd.
l. 14. C. de agric. & cens. l. 22. C. Theod. Quor. appel.
non recip. l. ult. C. Quor. bon. l. 13. C. de rei vind.
Rauchbar. part. 2. quæst. 6. Contard. in d. l. un. in in-
tel. n. 4. Donel. 28. com. 6. Adde Sarmien. 2. Sel. in-
terpr. 13. n. 9. Menoch. retin. poss. remed. ult. n. 48.*

XXVI.

Porro, quod Paulus respondit in *d. l. ult. D. de
appel.*

appel. recip. non posse appellari, ne scriptus heres in possessionem inducatur, id haud dubiè intellexit de missione ex edicto D. Hadriani: quo anti- quato, cum missio fiat ex l. ult. C. de ed. D. Hadr. toll. an appellare liceat, quæritur. Verius est, nec hodie appellari posse, arg. d. l. ult. D. de appel. recip. d. l. un. C. Si de mom. poss. d. l. quisquis C. Quor. appel. non recip. Covar. d. quest. 23. n. 8. vers. tertia conclusio Menoch. ad ip. poss. rem. 4. quest. 100. n. 828. Wurms. tit. 24. obs. 12. Hartm. tit. 19. obs. 24.

XXVII.

Si sententia secundum jusjurandum alteru-
trius litigatoris data sit, an alter ab ea appellare
potest? Distinguendum arbitror: Si à parte de-
latum jusjurandum præstitum sit, aut sit conde-
mnatus qui relatum recusaverit, cessat appellatio:
Sin delatum quis recusaverit, & ob id sit conde-
mnatus, aut à iudice delatum fuerit, provocatio-
ni locus est. Ei utique qui detulit, sive præsti-
tum, sive recusatum fuerit, appellandi potestas
de negatur, l. pen. §. 1. 2. & 3. C. de reb. cred. & ju-
rej. reb. Dovel. in com. Hotom. ibid. Fach. 1. contr. 23.

XXVIII.

Si omiserit iudex condemnationem in expen-
sas, & victus appellet, non est necessè, ut victor
quoque impensarum & damni nomine appellet,
cum iudex appellationis, quod priori sententiæ

clenda sunt, *nov. 126. cap. 3.* quibus iudex adde-
re potest relationem, appellans refutatorias
preces. *d. l. eos 6. §. ult. C. de appel.* Neque enim
relationum usus tollitur per *nov. 125.* Sed ea
tantum relationis species, qua iudex principem
consulit, quemadmodum iudicare debeat. *Pat.
in Isag. C. eod.*

XXXV.

Impetratis dimissoriis introducenda est ap-
pellatio; Si princeps appelletur ex locis remo-
tioribus, puta Ægypto, Lybia, orientali tractu,
usque ad utrasque Cilicias numerando, intra an-
num: sin ex propioribus, intra novem menses.
Quod si à delegatis appellatum fuerit, intra
menses quinque *l. 2. l. ult. C. de temp. appel. nov.
82. cap. 6.* quibus temporum spatiis etiam feriati
dies computantur *l. 1. C. de fer.* In illis autem
causis, quæ more sacrarum consultationum ven-
tilandæ sunt, sub communi audientia procerum
sacri palatii, olim biennium, hodie annus præ-
stituitur *d. l. ult. §. in his autem casibus.*

XXXVI.

Nec quovis die horum temporum appella-
tionum causæ (exceptis illis, quæ in sacro con-
sistorio ventilantur, *l. ult. C. ub. Sen. vel claris.*)
agi possunt, sed observandi sunt dies fatales. Fa-
tales sunt, cum ex locis remotioribus appellatur,
post sextum, septimum, octavum, nonum: cum
ex

ex propioribus post tertium, quartum, quintum, sextum mensem primi quique dies, adjunctis quatuor præcedentibus, & quinque sequentibus. Quibus elapsis intra tres alios menses reparatio appellationis impetratur à principe. Cum verò à pedaneis iudicibus appellatur, post secundum, tertium, quartum, quintum mensem primi quique dies fatales sunt, nec datur reparatio à principe, *d. l. 2. & ult. C. de temp. appel.*

XXXVII.

Hæc tempora si observata non fuerint, appellatio pro deserta habetur, ipsoque jure sententia confirmatur. Quod si cesset appellator provocationem introducere, potest victor diem præferre, atque postulare, ut appellationis causa etiam absente adversario peragatur *l. ult. §. illud C. de temp. appel. l. ult. C. Quand. prov. non est neces.*

XXXVIII.

An prorogari possint dies fatales compromisso, vel expressa partium conventionione quæsitum est? Rectè id affirmavit communis schola: firmatur enim per *l. ult. §. ult. C. de temp. appel. nov. 93. cap. 1. l. un. C. Theod. de dilat. ex cons. clem. quandiu de appel. Guid. Pap. quæst. 115. Marant. part. 6. de appel. n. 236. Myns. 2. obs. 68. Gail. 1. obs. 140. n. 8.*

Quæ.

Quæsitum etiam, an adversus lapsum fatalium in integrum restitutio impetrari possit? Benignius dixerimus posse: non solum à minoribus, sed & à majoribus ex justa & inevitabili causa, *arg. l. ult. §. illud etiam C. de temp. appel. l. 7. §. pen. & ult. D. de minor. l. ult. D. de in int. rest. Gail. 1. obs. 143.* Idemque de decendio, intra quod appellandum, non malè affirmaverimus *Sand. lib. 1. tit. 13. defin. 2.* Diff. quod ad majorem *Giph. in tit. C. de appel. pag. 301.*

XL.

Ubi ad judicem appellationis ventum fuerit, litigatorum est litem contestari, reddere causam appellationis: allegare etiam, quæ priore iudicio minus expressa putaverint. Possunt & novas probationes adferre, dum tamen ad novum capitulum non pertineant, sed ex illis orientur, & illis conjunctæ sint, quæ apud anteriorem iudicem fuerunt proposita, *l. eos 6. §. 1. & 7. l. hi qui 7. l. ult. §. 1. C. de appel. l. pen. C. de temp. appel. Donel. 28. com. 8. Hart. Pistor. lib. 4. quæst. 23. n. 41. & seqq. & quæst. 24.* Diff. quod ad testium productionem *Farin. de testib. quæst. 75. cap. 7. n. 308. Guid. Pap. quæst. 14. & 347. Myns. 1. obs. 4. Gail. 1. obs. 105.*

XLI.

An etiam jurare de calumnia litigatores debent?

bent? Id olim adfirmavit Ioannes, ejusque sententiam usus probat *Gail. i. obs. 85. n. 5.* Nega-
verunt Placentinus & Azo, quorum sententia
juri magis consentanea est, *arg. l. un. C. Ne lic. in
un. ead. caus. tert. prov. l. proponebatur 76. D. de jud.
Giph. in l. 2. C. de jurej. pr. cal. prest. pag. 137.*

XLII.

Controvertitur quoque an mutue petitioni in
appellationibus sit locus? Verius est, non esse
locum, quia victor non sponte, sed necessitate
compulsus it ad judicem appellationis; & *arg.
nov. 96. cap. 2. Barb. in auth. & consequenter C. de
sent. & interloc. Zas. in par. D. de jud. n. 47. Wurms.
tit. 12. obs. 7. Sand. lib. 1. tit. 6. defn. 1.*

XLIII.

Si pendente appellatione deceaserit provo-
cans sine herede, evanescit appellatio: Sin he-
res existat, ita demum appellationem prosequi
tenetur, si cujus interfit: ut quia causa est pecu-
niaria, aut de bonis confiscandis *l. un. D. Si pend.
appel. mors contig.* Quod si moriatur pendente
appellatione is, contra quem appellatum est, he-
res ejus respondere debet *l. ult. C. eod.*

XLIV.

Judicis est cognoscere, judicare: idque se-
cundum leges, quæ tempore late sententiæ ob-
tinebant, *nov. 115. cap. 1.* Si causæ appellationis
intra præfinita tempora redditæ fuerint, secun-

dum earum merita feret sententiam: Sin minus, prius iudicium confirmabit propter contumaciam negligentiamve appellatoris; vel potius ipso iure confirmatur *l. 2. §. ult. l. ult. §. 1. & 4. C. de temp. appel. l. si contra 8. C. de appell. vid. Rebuf. de appel. art. 5. Gail. 1. obs. 137. & 138.* Pœnam etiam L. librarum auri infliget ei, qui malam litem appellatione fuerit profecutus *l. eos 6. §. ne temerè l. à Procas. 19. C. eod. l. 5. in fin. C. Quor. appel. non recip.*

XLV.

Si à parte duntaxat sententiæ appellatum sit, an iudex appellationis eam quoque corrigere potest, à qua appellatum non est? Potest: id enim evincit *l. ult. C. de appel. l. ult. C. Quand. prov. non est n. c. Bald. & Dd. in d. l. ult. de appel. Mod. Pistor. part. 1. quest. 22. & quest. 151. Moller. 4. semestr. 35.*

XLVI.

Iudicis etiam est providere; ne quid pendente appellatione noverur, sed integra omnia appellatori ferventur in eum diem, quo pronunciatum fuerit *l. un. D. Nib. nov. appel. interpos. l. 3. 12. 13. C. de appel. l. 6. D. de appel. recip. l. 1. C. de bon. pos. sec. tab. l. 7. §. ult. D. ad SC. Turpil.* Excipiuntur causæ quædam, quæ & pendente appellatione executioni mandantur: ut si quis ob plura crimina condemnatus, propter levius appellarit,

verit, *d. l. un. causa alimentorum arg. l. 8. D. de alim. leg. l. 2. §. frumentaria D. de admin. rer. ad civ. pert. nov. 88. vid. Specul. tit. de appel. §. novissimè, Castrens. in d. l. un. Sand. 1. tit. 13. defin. 4. Rebus. tract. de sent. exec.*

XLVII.

Si quid extra causas exceptas innovatum fuerit, revocandum est. Quo tempore revocatio postulari debet? Speculator *d. §. novissimè, Bald. conf. 245.* putarunt esse id faciendum ante quam appellationis lis contestetur. Verum sententiarum cum legibus destituitur, tum ratione caret; meritoque contrarium secuti sunt iudices Rotæ *decis. 57. & 585. Covar. pract. quest. 23. n. 3.*

XLVIII.

Finienda est appellationis causa intra annum vel biennium, computandum ex eo fatali die, quo appellatio introducta est. Indulgetur autem biennium tunc, cum quis queritur per iudicem stetitisse, aut aliud inevitabile impedimentum, quo minus intra annum causa perageretur, *d. l. ult. §. illud etiam C. de temp. appel. nov. 49. cap. 1. nov. 126. cap. 2. ub. Cuj. in com. & tract. de div. temp. & term. cap. 16.*

XLIX.

Peracto appellationis iudicio utrius est executio, iudicis à quo, an qui appellatus est? Distinxit Hostiensis, eumque sequutus Cuj. *20. obs. 36. Con.*

36. Confirmata priore sententia, iudex à quo appellatum est, si jurisdictionem habeat, rem iudicatam exequitur: rescissâ verò, iudex appellationis. Rectius alii sinè distinctione iudicem appellationis executorem faciunt, *arg. l. 19. l. 32. §. in his autem C. de appel. Bartol. ad l. 6. §. 1. in fin. C. eod. & in l. 40. §. 1. de pact. Accurs. in d. l. 32. Guid. Pap. quæst. 436. n. 43.*

L.

Si plures una sententia condemnati fuerint, omniumq; una & eadem fuerit defensionis causa, uno appellante, victoria ejus reliquis quoque prodest *l. 3, §. 1. l. 10. §. quotiens & §. seq. D. de apel. l. 1. & ib. Dd. C. Si un. ex plur. appel.* Quid si tertius aliquis appellaverit, ob id, quod sua intererat, an victoria ejus prodest condemnato? Ita videtur, si modo hoc quoque casu, una utriusque sit defensionis ratio, *Gail. 1. abs. 122. n. 7.* Eodemque argumento & domini appellationem subditis prodesse; non malè dixeris. *Vide eund. abs. 126. Hart. Pistor. lib. 1. quæst. 47.*